

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/391/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118210789
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7118210789.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne W. Š., C.. XX.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, XXX XX I. proti žalovaným: 1/ FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, 2/ Platíť sa oplatí s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mostová 2, IČO: 45 684 618, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 10. októbra 2018 č.k. 42C/59/2018- 105 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie tak, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú až do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017 povinní zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam parc. J. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, O.-V. O.. Č.. XXXX C. M.. J. Č.. XXXX/X, O.-Q. O.. Č.. XXXX C. M.. J. Č.. XXXX/X v prospech Y.. B. Š., U.. Š., C.. X.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, I.Š., vzniknutého na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX, A. M. L. I. Y., L. I.- O., I. Ú. O. B., ako aj že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva zapísaného na LV č. XXXX, A. M. L. I.Y. Y., L. I.-O., I. Ú. O. B., vzniknutého na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: 31320155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829,90 Bratislava.

2. Zároveň súd rozhodol, že žalovaným nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznáva.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na tvrdenie žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že:

a) je vlastníčka označeného rodinného domu a pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, I. Ú. O. B., na ktorých viaznu dve záložné práva, a to v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s. (na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX) a záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorú uzatvorila so žalovaným 1/ ako správcom, a rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX, A..H.. XXXX/XX),

b) že tieto záložné práva „vznikli ako spotrebiteľské zmluvy“, lebo ich uzatvárala ako nepodnikateľ so subjektom, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) že neexistuje záložné právo, zriadené v prospech žalovaného 1/ z dôvodu zabezpečenia úhrady vyrovnávacieho podielu jej manžela po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 240.000,- EUR, nakoľko táto pohľadávka, ktorá vznikla ako výsledok dohody o vyporiadaní BSM medzi žalobkyňou a jej manželom, na majetok ktorého bol vyhlásený na jeho návrh konkurz, zanikla započítaním potom, ako po vyhlásení konkurzu na majetok jej manžela, v ktorom bol žalovaný 1/ ustanovený do funkcie správcu, a uzatvorení dohody o vyporiadaní BSM zistila, že jej manžel má ďalší majetok patriaci do BSM a po zistení novobjaveného majetku patriaceho do BSM si žalobkyňa uplatnila nárok na jednu polovicu tohto majetku a započítala ju s pohľadávkou na vyporiadací podiel vo výške 240.000,- EUR, v dôsledku čoho pohľadávka zabezpečená záložným právom zanikla, so zánikom pohľadávky zaniklo aj záložné právo a výkon záložného práva dražbou ohľadom tejto pohľadávky je preto nezákonný, avšak nakoľko následne žalovaný 1/ novoobjavenú pohľadávkou žalobkyne poprel s tvrdením, že nepreukázala, že patrí do BSM, na Okresnom súde Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cbi/23/2017 vedie žalobkyňa spor o určenie pravosti pohľadávky z titulu vyporiadania BSM,

d) že záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech Všeobecnej úverovej banky a.s. nie je možné vykonať, pretože navrhovateľom dražby je žalovaný 1/, ktorý nie je oprávnený dať vyhlásenie o možnosti dražiť, lebo tento majetok zapísal do súpisu majetku nezákonne,

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal i na argumentáciu žalobkyne, že z dôvodu viacerých exekúcií, ktoré mal jej manžel po tom, ako súd zrušil ich BSM počas manželstva, podala žalobkyňa návrh na vyporiadanie BSM, pre účely konania o vyporiadanie BSM dal jej manžel vyhotoviť znalecký posudok, v ktorom bola stanovená hodnota ich nehnuteľného majetku na sumu 680.000,- EUR a keďže päť dní po začatí konania o vyporiadanie BSM podal manžel návrh na vyhlásenie konkurzu, konanie sa viedlo so žalovaným 1/ ako správcom, ktorý žalobkyňi deň pred pojednávaním súdu doručil dohodu o vyporiadaní BSM, predložil aj zmluvu o zriadení záložného práva a žiadal jej podpísanie u notára ešte pred pojednávaním, a v deň pojednávania, na ktorom bol schválený súdny zmierný ohľadom BSM, zverejnil žalovaný 1/ súpis majetku všeobecnej podstaty úpadcu v hodnote majetku 551.404,58 EUR, o ktorom majetku žalobkyňa nemala vedomosť, nebol predmetom vyporiadania, hoci ho jej manžel nadobudol počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva, žalovaný 1/ vedomosť o ňom mal, keďže zoznam majetku bol prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu, ale ak by žalovaný 1/ nebol v konaní o vyporiadanie BSM zatajil majetok, ktorý dňa 27.4.2017 zverejnil v Obchodnom vestníku, tento majetok mohol byť vyporiadaný v rámci súdneho konania sp. zn. 14Pc/39/2016 a voči žalobkyňi by nikdy nevznikla pohľadávka vo výške 240.000,- EUR z titulu dorovnaní podielov, a pretože po vyporiadaní BSM označené nehnuteľnosti nepatrili úpadcovi, žalovaný 1/ tieto mohol do súpisu opakovane zapísať len za predpokladu dodržania postupu podľa § 79 ZoKR. Žalovaný 1/ žalobkyňi doručil výzvu podľa § 79 ods. 1 ZoKR až koncom decembra 2017, ide o výzvu z 11.12.2017, označenú ako opakovaná, preto 30 dňová lehota na zaplatenie mohla uplynúť až začiatkom januára 2018. Takisto prvoinštančný súd poukázal aj na tvrdenie žalobkyne, že dňa XX.X.XXXX konalo prvé kolo dražby označených nehnuteľností, a hoci sa žalobkyňa snažila od dražobníka zistiť, o vymoženie ktorej zabezpečenej pohľadávky a v akej výške sa výkon dražby týka, aby sa mohla rozhodnúť dlh splatiť, dražobník jej doposiaľ túto informáciu neposkytol a dňa XX.X.XXXX žalobkyňi doručil oznámenie o uskutočnení opakovanej dražby nehnuteľností dňa XX.X.XXXX, i keď a) zmluva o vykonaní dražby neobsahuje dôvod dražby, vyhlásenie navrhovateľa dražby o možnosti dražiť neobsahuje nie je údaj o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a zo zmluvy o vykonaní opakovanej dražby vyplýva, že celé konanie smeruje k speňaženiu jej majetku až na sumu 385.500,- EUR, čo zodpovedá polovici hodnoty majetku, ktorá bola východiskom pre vznik pohľadávky voči nej na vyporiadací podiel na majetku patriaceho do BSM a b) navrhovateľ dražby nezískal oprávnenie speňažovať jej majetok platne, keďže vo vzťahu k pohľadávkou vo výške 240.000,- EUR z titulu vyporiadania BSM táto pohľadávka zanikla započítaním.

5. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal predovšetkým zo zistenia, že:

a) záložné právo vzniklo zápisom do katastra nehnuteľností, a to dňom XX.X.XXXX A.-XXXX/XXXX, A.H.. XXXX/XXXX ako to vyplýva z výpisu z LV č.XXXX, kde je evidované v časti C ťarchy v prospech Všeobecnej úverovej banky, v časti Ťarchy je evidovaná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa XX.X.XXXX A.-XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H..XXXX/XX v prospech Y.. B. Š., obe majú poradové číslo 1,

b) Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 12.1.2017 začal voči dlžníkovi (manželovi žalobkyne B. Š.) konkurzné konanie, vyhlásil konkurz a ustanovil správcu,

c) podľa výpisu z Obchodného vestníka 13/2017, deň vydania 19.1.2017, predloženého žalobkyňou, bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi Y. B. Š., v Obchodnom vestníku 59/2017, deň vydania 24.3.2017, sa uvádza súpis oddelenej podstaty (nehnutelnosti LV XXXX), oddelená podstata zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., prvé poradie, výška zabezpečenej pohľadávky 192.225,98 EUR, v Obchodnom vestníku 81/2017, dátum vydania 27.4.2017, je uvedený súpis všeobecnej podstaty,

d) na základe žaloby žalobkyne doručenej na Okresný súd Košice - okolie dňa 22.12.2016, bolo na súde pod sp.zn. 14Pc/39/2016 vedené konanie o vyporiadanie BSM, v ktorom Okresný súd Košice - okolie uznesením z 27.4.2017 sp.zn. 14Pc/39/2016, právoplatným dňa 19.6.2017, schválil zmier, na základe ktorého označené nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému v prospech všeobecnej podstaty úpadcu titulom finančnej náhrady sumu 240.500,- EUR do 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia a žalobkyňa a žalovaný sa zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť záväzkov zo zmluvy o poskytnutí fexihypotéky zo dňa 30.8.2006,

e) dňa 27.4.2017 žalobkyňa ako záložca a úpadca ako záložný veriteľ, v mene ktorého koná správca, uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva na označené nehnuteľnosti, podľa čl. II bod 6. zmluvy záložný veriteľ bude súhlasiť s vyporiadanim BSM spôsobom, ktorý navrhol záložca v konaní vedenom na Okresnom súde Košice-okolie sp.zn. 14Pc/39/2016, teda, že označené nehnuteľnosti nadobudne do výlučného vlastníctva záložca, záložcovi bude ako dlžníkovi prikázaný záväzkov vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí fexihypotéky č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX H. Q. XX.X.XXXX s bankou a záložca bude titulom vyporiadania povinný zaplatiť záložnému veriteľovi peňažnú náhradu vo výške 240.500,- EUR, avšak len pod podmienkou, že splnenie tohto peňažného záväzku zaplatiť záložnému veriteľovi sumu 240.500,- EUR, bude zabezpečené záložným právom v prospech záložného veriteľa na označených nehnuteľnostiach,

f) v Obchodnom vestníku 215/2017, deň vydania 10.11.2017, sa nachádza súpis oddelenej podstaty pre zabezpečeného veriteľa VÚB a.s., ako dôvod zapísania do súpisu je majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu podľa § 67 ods. 1 písm. c) ZoKR,

g) žalobkyňi bola zaslaná opakovaná výzva navrhovateľa dražby na úhradu pohľadávky z 11.12.2017 v zmysle § 79 ods. 1 ZoKR s oznámením, že dňa 2.3.2017 bola do kancelárie správcu doručená prihláška zabezpečenej pohľadávky s por. č. 1 veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. v celkovej výške 192.225,98 EUR a žalobkyňa správca vyzval v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy na úhradu sumy rovnajúcej sa prihlásenej sume zabezpečenej pohľadávky vo výške 192.225,98 EUR,

h) žalobkyňa podala žalobu o určenie pohľadávky proti podstate popretej správcom z 9.11.2017 s tvrdením, že po schválení dohody žalobkyňa nadobudla nehnuteľný majetok - aktíva v hodnote 630.000,- EUR a pasíva v hodnote 440.500,- EUR, súpis majetku všeobecnej podstaty v celkovej sume 551.404,58 EUR bol zverejnený v Obchodnom vestníku 81/2017 dňa 27.4.2017, že správca následne dňa 23.10.2017 po doručení právneho úkonu započítania a uplatnenia pohľadávky proti podstate zo strany manželky úpadcu uverejnil v Obchodnom vestníku nové ocenenie súpisových zložiek majetku a z pôvodnej hodnoty 551.404,58 EUR znížil hodnotu na 1 EURO, že si uplatnila svoj nárok na polovicu tohto majetku, túto pohľadávku započítala oproti svojmu záväzku zaplatiť do konkurznej podstaty vyporiadací podiel na BSM a rozdiel vo výške 35.202,29 EUR si uplatnila v konkurze ako pohľadávku proti podstate,

i) dňa X.X.XXXX bola medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom uzatvorená zmluva o vykonaní dražby, dňa XX.X.XXXX zmluva o vykonaní opakovanej dražby,

j) žalobkyňa prevzala dňa XX.X.XXXX oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe označených nehnuteľností dňa XX.X.XXXX,

k) že žalobkyňa vystupuje ako žalobkyňa aj v spore sp. zn. 32Cbi/23/2017 o určenie pohľadávky, ako aj v konaní 31Cb/6/2018 o určenie zániku záložného práva,

l) súd lustráciou pohľadávok prihlásených do konkurzu (<<https://ru.justice.sk/ru-verejnost-web/pages/pohladavka/pohladavky.xhtml?konaniid=8659>>) cez register úpadcov zistil, že do konkurzu bolo prihlásených 39 pohľadávok a 20 veriteľov, pričom pohľadávka VÚB, a.s. je zabezpečená vo výške 192.225,98 EUR, pričom voči oddelenej podstate je prihlásená pohľadávka banky.

6. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2 a 3, § 228 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 53 ods. 6, § 151a, § 151b ods. 1 a 2, § 151e ods. 1 a 2, § 151j ods.1, § 151mb ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 9, § 7 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1, § 16 ods. 3, § 17 ods. 2, 3, 5 písm. a), § 21 ods. 2 a 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb., § 44 ods. 1 a 4, § 83 ods. 1 písm. a) a b), § 92 ods. 1 písm. b), § 92 ods. 6, § 93 ods. 2, § 101 ods. 1, § 102 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, lebo žalobkyňa neosvedčila „ani základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, dôvody popretia jej pohľadávky, akým spôsobom sa uvedené dotkne práv žalobkyne)“, pričom „v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemôže posudzovať nárok vo veci samej, keďže mu ani neprináleží posudzovať, do akej miery by bol žalobca úspešný v konaní 32Cbi/23/2017, či v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby.“ a „keďže nebol osvedčený nárok žalobkyne, nedošlo k osvedčeniu ani základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnutá ochrana.“ Dôvodil, že ak Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 12.1.2017 začal voči dlžníkovi - manželovi žalobkyne B. Š., konkurzné konanie, vyhlásil konkurz a ustanovil správcu, ktorý speňažoval majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, správca ako osoba, ktorá je oprávnená navrhnuť vykonanie dražby podľa osobitného predpisu, mohol navrhnuť a v zmysle § 92 ods. 6 ZoKR speňažiť označené nehnuteľnosti v rozsahu záväzného pokynu len dražbou, za účelom realizácie ktorej uzatvoril s dražobníkom zmluvu o vykonaní dražby a zmluvu o vykonaní opakovanej dražby, pričom súd „nezistil nedostatky zmlúv o vykonaní dražby a opakovanej dražby, ktoré by viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia“. Dodal, že pokiaľ boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, má žalobkyňa v zákone uvedenú možnosť ochrany, ktorá by v prípade úspechu znamenala prinavrátenie jej vlastníckeho práva a ako účastník konkurzného konania má právo nazrieť do správcovského spisu (§ 85 ods. 2 ZoKR, § 24 ods. 1 a § 27 ods. 1 ZoKR). Usúdil, že žalobkyňa neopodstatnene tvrdí, že nevie, o výkon ktorého zabezpečovacieho práva ide, lebo z registra úpadcov vyplýva, že voči oddelenej podstate je prihlásená pohľadávka banky a vedenie konania sp. zn. 32Cbi/23/2017 súd „nevidel ako odôvodnenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, konanie sa vedie od roku 2017“. V tejto súvislosti súd prvej inštancie doplnil, že „Pokiaľ ide o zdržanie sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp.zn. 32Cbi/23/2017 je potrebné v samotnom texte návrhu bližšie špecifikovať dôvody popretia jej prihlásenej pohľadávky správcom v konkurze. Žalovaná uvádza iba, že správca poprel jej pohľadávku z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patrí do BSM. Súd uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy. V tomto prípade súd ani z prílohy (pravdepodobne sa k uvedenému viaže žaloba sp.zn. 31Cbi/23/2017 (čl. 47), táto listina je bez podacej pečiatky súdu), a ani zo strany 5 tejto žaloby nezistil konkrétne dôvody na základe ktorých by posúdil, akým spôsobom sa žalobkyňi dotkne úspech či neúspech v spore a teda relevanciu nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k tomuto konaniu, napríklad pokiaľ sa výkon záložného práva týka prihlásenej pohľadávky banky, o zaplatenie ktorej bola vyzvaná správcom (čl. 44).“ Vo vzťahu k časti petitu o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy s bankou, súd prvej inštancie dôvodil, že „žalobkyňa uviedla vedomosť a nespochybnenie tohto záväzku v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (čl.5) a uviedla, že má vôľu pohľadávku banky zaplatiť. Výslovný dôvod pre zdržanie sa výkonu záložného práva nie je v tejto súvislosti uvedený, pričom v tejto časti výroku nie je uvedené dokedy sa žalovaní majú zdržať výkonu záložného práva. Vo vzťahu k uvedenému súd považuje za potrebné uviesť, že žalobkyňa by mala uviesť v závislosti od úspechu alebo neúspechu v spore, čoho sa mieni dožadovať žalobou vo veci samej. Vzhľadom na ust. § 101 a 102 ZoKR, podľa súdu by žalobkyňa ako veriteľ nemala byť ukrátená, keďže až po úplnom speňažení majetku zapísaného do súpisu, ukončení všetkých sporov o určení pohľadávok a ukončení všetkých sporov, ktorými môže byť dotknutý majetok podliehajúci konkurzu, správca bezodkladne pripraví pre nezabezpečených veriteľov konečný rozvrh výťažku Súd rozhodne na návrh správcu o zrušení konkurzu po splnení konečného rozvrhu výťažku.“ Dôvodil ďalej, že „vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu

správca vstúpil do hmotnoprávných a procesnoprávných vzťahov a úpadca stratil oprávnenie nakladať so svojim majetkom, toto oprávnenie prešlo na správca. Správca koná v mene a na účet úpadcu. Správca je oprávnený nakladať s majetkom úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty, vrátane speňažovania. Správca svoju činnosť vykonáva s cieľom uspokojenia pohľadávok veriteľov, nie je však ich zástupcom. Súd iba podotýka, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a súčasťou majetku tvoriaceho oddelenú podstatu boli aj dražené nehnuteľnosti. Ide o zákonný spôsob speňažovania majetku. Oprávnenie správcu opätovne stanoviť hodnotu zapísaného majetku vyplýva z § 77 ods. 6 ZoKR, ako i že „v tomto prípade záložca (žalobkyňa) je vlastníkom nehnuteľnosti a správca ako iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona (§ 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách odkazuje na ZoKR) zákonom predpokladaným spôsobom ako navrhovateľ dražby, nie v pozícii záložného veriteľa, podľa pokynu veriteľského orgánu v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) ZoKR, poverila predajom nehnuteľnosti dražobníka (odkaz na zákon o dobrovoľných dražbách). Keďže správca nie je v pozícii záložného veriteľa je podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť, nie je povinný písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky.“ Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia vyhodnotil ako neopodstatnené i ostatné argumenty žalobkyne.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd aplikáciou § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP, ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorého naplnenie žalobkyňa vzhladá v tom, že rozhodnutie súdu nie je riadne odôvodnené, vôbec nereflektuje na skutočnú podstatu jej argumentácie, ktorú buď deformuje, neposudzuje v celom kontexte alebo sa k nej nevyjadruje alebo ju neprimerane zľahčuje. V tejto súvislosti žalobkyňa súdu vytkla, že „súd napr. v bode 57. tvrdí, že zmena vlastníctva je pri výkone záložného práva zákonom predpokladaným následkom, ako keby sa muselo jednať o následok nevyhnutný, ako keby záložca už nemal nárok na akúkoľvek právnu ochranu a záložný veriteľ bol oprávnený zbaviť ho majetku bez toho, aby bol súčasne povinný dodržiavať zákon a rešpektovať aj práva záložcu. Situáciu žalobkyne neposudzuje súd objektívne a súdu unikajú závažné faktické dôsledky porušovania zákona zo strany žalovaných, ktorými sa ale súd výslovne odmieta zaoberať. K zásadnému porušovaniu zákona žalovaným 1 sa teda súd ani nevyjadruje, lebo má za to, že mu to údajne neprináleží, hoci práve na základe tohto porušenia zákona žalovaný 1 nadobudol formálne legitimitu speňažovať majetok žalobkyne a za určitých okolností možno aj podať návrh na vykonanie dražby. Súd celkom opomína, že žalobkyňa práve týmto úmyselným porušovaním jej práv zo strany žalovaného 1 odôvodňuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže vykonaním dražby bude nezákonným spôsobom zbavená majetku, ktorý je zároveň domovom jej a jej syna. Na jednej strane súd vykonáva z vlastnej iniciatívy lustrácie v osobitných registroch, dožaduje písomne asistentku senátu vo veci 31Cbi/6/2018 (bod 32 odôvodnenia), spočítava prihlášky z registra úpadcov a počet veriteľov (bod 61), z verejného registra dražieb údajne zisťuje inak absolútne nepodstatné okolnosti dražby, ktoré navyše ani neuvádza správne (bod 62.), ktorou vlastnou činnosťou súd ako keby hľadal v prospech žalovaných argumenty pre zamietnutie návrhu. Na strane druhej návrh zamietne, pričom jedným z troch podstatných dôvodov (bod 66.) uvedie, že žalobkyňa ako dôvod popretia jej pohľadávky z titulu nároku na polovicu novoobjaveného majetku žalovaným 1 (ktorej zistenie je predmetom konania 32Cbi/23/2017), uviedla len to, že žalovaný jej pohľadávku poprel z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patril do BSM. V tejto súvislosti súd argumentuje, že «že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôvody» (bod 58.).“ Žalobkyňa pripomenula znenie bodov 42 až 61, 63 až 66 napadnutého uznesenia, citovala Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013-49 z 11.9.2014 a uviedla, že „ak sa súd z vlastnej iniciatívy písomne dožadoval informácií od asistentky senátu vo veci 31Cbi/6/2018, mohol vyžiadať aj zo spisu 32Cbi/23/2017 popretie pohľadávky, ak mal za to, že to je vo veci podstatné, alebo vychádzať len z tvrdení žalobkyne, ktorá ani nemohla uviesť iné dôvody, keďže žalovaný 1/ jej pohľadávku poprel práve len z tohto jediného dôvodu.“, navyše „ak aj sám súd v bode 66 tvrdí, že nie je oprávnený posudzovať, do akej miery by bol žalobca úspešný v tomto konaní 32Cbi/23/2017, muselo mu potom postačovať, že tu také konanie je a v prípade, že by bola žalobkyňa úspešná a jej pohľadávka by bola zistená, nebol dôvod na to, aby neboli nastali účinky započítania a tým pádom aj zániku pohľadávky 240.500,- eur, ktorá bola zabezpečená záložným právom k jej majetku, na základe ktorého je zatiaľ žalovaný 1/ formálne oprávnený toto záložné právo vykonať. V prípade úspechu žalobkyne v konaní, by tento rozsudok nekonštituoval nové právo, ale len by deklaroval právo už existujúce. Bol by však nepochybne právne záväznou platformou pre uznanie zániku zabezpečenej pohľadávky 240.500,- eur voči konkurznej podstate, a to započítaním voči zistenej pohľadávke žalobkyne vo výške 275.702,29

eur, čo sa nesporne priamo dotýka existencie záložného práva, výkon ktorého zrejme súvisí s držbou vykonávanou žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/. Pre prípad, že dražba je navrhnutá výlučne z dôvodu výkonu záložného práva pre pohľadávku VÚB a.s., nariadením neodkladného opatrenia vo vzťahu k záložnému právu druhému v poradí, sa neodkladné opatrenie žiadnym spôsobom nemôže dotknúť práv žalovaného 1/ vo vzťahu k navrhutej dražbe, čo však neznamená jeho bezdôvodnosť, keďže sú dané dôvodné pochybnosti o práve žalovaného 1/ navrhnuť dražbu pre pohľadávku VÚB a.s., a žalovaný 1/ je stále formálne oprávnený vykonať záložné právo pre uspokojenie pohľadávky 240.500,- eur.“ Podľa žalobkyne mal súd alternatívne zvážiť následky prípadného úspechu alebo neúspechu v tomto inom spore a v závislosti na tom rozhodnúť, či je alebo nie je nevyhnutná bezprostredná úprava práv, ako sa nariadenie neodkladného opatrenia dotkne práv oboch strán, či nie je ohrozený výkon exekúcie, a to všetko tak, aby ochrana nebola neprimeraná a svoje rozhodnutie mal riadne odôvodniť. Vyjadrila nesúhlas s odvodnením súdu v bode 58, ktoré je podľa žalobkyne navyše nie celkom zrozumiteľné, keď súd má za to, že žalobkyňa ako veriteľ nemôže byť ukrátená neprihliadaním na konanie 32Cbi/23/2017, pretože k ukončeniu konkurzu údajne nemôže dôjsť skôr, ako budú ukončené súdne spory. Odôvodnenie rozhodnutia žalobkyňa označila v tejto časti za povrchné, formalistické a najmä bez zohľadnenia skutočných dôsledkov, ktoré žalobkyňi reálne hrozia, čo nemožno akceptovať, lebo súdna ochrana má byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 CSP, Základné princípy). V podstate zopakovala svoju argumentáciu v návrhu na nariadenie neodkladného a tvrdila, že „ak by žalobkyňa nebola v konaní 32Cbi/23/2017 úspešná, ujma, ktorú by nariadením neodkladného opatrenia utrpel žalovaný 1/ spočíva maximálne v tom, že pre uspokojenie tejto pohľadávky vykoná záložné právo neskôr. Nie je ničím nezvyčajným, že uspokojenie pohľadávok v konkurzoch trvá aj niekoľko rokov. Ak by ale žalobkyňa úspešná bola a súd neodkladné opatrenie vo vzťahu k tomuto záložnému právu nenariadi, v dôsledku čoho žalovaný, ktorý pre popretie pohľadávky ani neuznal jej započítanie, ak teda žalovaný 1 medzi tým vykoná toto záložné právo a žalobkyňa svoje vlastníctvo nezákonne a bez reálneho právneho dôvodu stratí, návrat do predošlého stavu je pre ňu významne komplikovaný a vyžaduje podanie ďalšej žaloby, ktorá so sebou nesie nie len ďalšie náklady, ale nesporne na celé ďalšie roky súdneho konania stav právnej neistoty, v spojení so stratou domova. Ak sa z domova dobrovoľne nevysťahuje, žalobkyňa so svojim synom budú zrejme musieť navyše roky odolávať takým praktikám nového majiteľa, ako bývajú zamrežované dvere, pokazené zámky, odpojená elektrina a pod. a zrejme bude nútená čeliť aj konaniu o vypratanie nehnuteľnosti. Ak sa vysťahuje a nehnuteľnosti (nepochybne kupované na ďalší kšeft) sa prevedú ďalej, nový majiteľ bude do domu investovať, celá situácia sa ďalej komplikuje aj s ohľadom na možný vznik bezdôvodného obohatenia žalobkyne a pod.“. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa môže v prípade dražby takéto konania iniciovať, podľa žalobkyne neznamená, že je to dôvod na to, aby jej bola odmietnutá súdna ochrana inštitútom neodkladného opatrenia, ktorý je spôsobilý oveľa efektívnejším spôsobom zabrániť potrebe ďalších rokov sa tiahnucich súdnych sporov. Podľa názoru žalobkyne „súdu zjavne uniklo, že pohľadávky veriteľov, ktorých výška môže siahať do závažných súm, ako je tomu napokon aj práve v tomto konkrétnom prípade, môžu byť uspokojované výlučne z výťažku speňaženia konkurznej podstaty, ktorý je absolútnym limitom celkovej výšky možného uspokojenia. Ak súd skutočne lustroval v registri úpadcov, ako uvádza, nemohlo mu ujsť na prvej strane v sekcii "o konaní", teda mohol z tohto registra zistiť, že v konkurze vedenom na majetok Y. B. Š. sú pohľadávky v celkovej sume 4 861539,58 € a majetok v hodnote 1 233 254,58 €, čo je však už z dôvodu jeho údajne oprávneného precenenia vykonaného po uplatnení nároku žalobkyne na polovicu jeho hodnoty neaktuálny údaj. Ako vyplýva zo súpisov podstat (viď. register úpadcov), v konkurze sú dve podstaty, a to všeobecná a oddelená. V oddelenej podstate je zapísaný nehnuteľný majetok žalobkyne, ktorý sa speňažuje už v treťom kole, keď z pôvodnej jeho hodnoty 681 tis. eur, je suma najnižšieho podania stanovená už len na 385.500,- eur.“, pričom „po uplatnení si nároku žalobkyne na polovicu hodnoty majetku všeobecnej konkurznej podstaty, precenil žalovaný 1/ jeho hodnotu z pôvodných takmer 681 tis. eur na 1,- eur.“, „z Obchodného vestníka a registra úpadcov, ktoré súd údajne z vlastnej iniciatívy lustroval, je tiež zrejme, že súpis majetku žalovaný 1/ nedopĺňa o žiadne nové súpisové zložky majetku. Teda po uspokojení zabezpečenej pohľadávky VÚB a.s. a nárokov žalovaných nebude v konkurznej podstate fakticky nič.“ Žalobkyňa ďalej podčiarkla, že „ešte pred tým, ako žalovaný 1/ začal pohľadávku voči žalobkyňi speňažovať, začal proti žalovanej viesť o vymoženie tejto pohľadávky aj exekúciu, sp. zn. 13 EX 149/2018, v ktorom exekučnom konaní podala žalobkyňa návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom zatiaľ nebolo rozhodnuté“, ako i že „sa niekoľkokrát dostavila so kanceláriou správcu, žalovaného 1/, v úradných hodinách, aj za účelom zistenia osudu tejto pohľadávky, avšak kancelária bola zakaždým zatvorená, preto podala aj v súvislosti s podávaním tohto odvolania na odporúčanie PZ žiadosť o nahliadnutie do spisu aj písomne, a to dňa 5.11.2018, ktorú žiadosť v uvedený deň doručila na elektronickú adresu žalovaného 1/ uvedenú v Obchodnom vestníku.

Doručenie žiadosti o sprístupnenie spisu do e-mailovej schránky oznámila žalobkyňa žalovanému 1 aj SMS správou na t.č., ktoré žalovaný 1/ uviedol tiež v OV ako kontakt pre účastníkov konania za účelom nahliadania do spisu. Do okamihu spracovania tohto odvolania, žalovaný 1/ na žiadosť žalobkyne nereagoval.“ Zdôraznila, že „žalovaný 1/, hoci nezákonne speňaží majetok žalobkyne a následne oznámi súdu, že v konkurze speňažil celý majetok ..., súd ex ofo a bez ohľadu na akékoľvek prebiehajúce spory a neuhradené pohľadávky konkurz jednoducho zruší“. Z uvedeného žalobkyňa vyvodila, že žiaden reálny základ nemá argumentácia odôvodnenia súdu v napadnutom uznesení, že žalobkyňa v prípade úspechu v konaní 32Cbi/23/2017 nemôže byť poškodená, osobitne ak súd argumentuje ustanovením § 102 ZKR, a to aj s ohľadom na jeho údajnú lustračnú činnosť v registri úpadcov, z ktorého tieto následky jednoznačne vyplývajú a sú viac ako len vysoko pravdepodobné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila žalobkyňa aj s ohľadom na vyššie uvedené za neutržateľné a vyznievajúce svojvoľne, keď súd pričíta na ťarchu žalobkyne ešte aj to, že konanie 32Cbi/23/2017 je už vedené rok, keď navyše ešte ani rok po podaní žaloby žalobkyňou nebolo vytýčené vo veci pojednávanie. Naplnenie ostatných v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov žalobkyňa založila na námietke nesprávneho záveru súdu prvej inštancie, že nezhliadol dôvody neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby, keďže žalovaný 1/ nebol povinný urobiť vyhlásenie o pravosti, splatnosti a výške pohľadávky, pretože pri uzatváraní zmluvy o vykonaní dražby nekonal ako záložný veriteľ, ale ako iná osoba a zmluvu uzatváral na základe pokynu veriteľského orgánu v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) ZKR (bod 59, 60, 65 druhý odsek odôvodnenia uznesenia), ako i úvahy súdu, ktorou sa súd vysporiadal s jej námietkami ohľadom ponechania jej majetku v súpise oddelenej podstaty z dôvodu podľa § 67 ods. 1 písm. a) ZKR ešte aj niekoľko mesiacov potom, ako sa stala výlučnou vlastníčkou tohto majetku, a teda sa už nejednalo o majetok úpadcu, a takisto s námietkami ohľadom oceňovania jej majetku. Žalobkyňa vyjadrila nesúhlas i s argumentáciou súdu v bode 58 uznesenia, najmä že neuviedla dôvod pre zdržanie sa výkonu záložného práva vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke VÚB a.s. žalovaným 1/. Zotrvávala na svojom názore, že zmluva o vykonaní dražby zo dňa X.X.XXXX a zmluva o vykonaní opakovanej dražby zo dňa XX.X.XXXX sú z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy neplatné. Žalobkyňa zotrvala na svojom stanovisku, že žalovaný 1/ pri uzatváraní záložnej zmluvy nekonal inak, ako v rámci svojej podnikateľskej činnosti, nebol splnomocnený z vôle manžela žalobkyne, ale z práve z dôvodu, že vykonáva podnikateľskú činnosť ako správca a zmluvná podmienka v čl. V. ods. 1, ktorou bolo zakázané žalobkyne nakladať s predmetom zálohu až do okamihu celého uspokojenia zabezpečenej pohľadávky bez písomného súhlasu žalovaného 1/ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá absolútne nedôvodne robila zo žalobkyne rukojemníčku žalovaného 1/ a po celý čas bez reálneho právneho dôvodu konzervovala stav, na konci ktorého sa mal žalovaný 1/ takto vopred naplánovaným spôsobom v určitom okamihu (navonok legitímne) zmocniť práva speňažovať majetok žalobkyne. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu zo dňa 21.9.2018 a priznal jej náhradu trov konania.

9. Žalovaný v 1. a 2. rade nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu žalobkyne potom, ako v súlade s § 329 ods. 1, veta druhá CSP odvolací súd žalovaným doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia i odvolanie žalobkyne a umožnil sa žalovaným k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadriť sa.

10. Následne odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal včas podané odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu danom § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Nie sú ale splnené podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ale uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd prvej inštancie svojim nesprávnym postupom znemožnil žalobkyne (i žalovaným), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP), ku ktorej vade prihlíada odvolací súd aj z úradnej povinnosti.

11. O vadu konania, ktorá je významná z hľadiska § 389 ods. 1 písm. b) CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal sporovej strane procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva, a to v takej miere, že tým došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

12. Právo na spravodlivý proces (vyplývajúci i z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je naplnené tým, že súd zistí skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych

noriam rozhodne tak, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné a neudržateľné. Súd je povinný presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (§ 191, § 220 ods. 1, § 234 ods. 2 CSP, m.m. I. ÚS 243/07, I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Krasko c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, str. 49, § 30), aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne, spravodlivé a presvedčivé, starostlivo pritom prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 1, § 234 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby niečo vykonala a niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. d/ CSP) nakladala s určitými vecami, alebo právami (§ 325 ods. 2 písm. c/ CSP).

15. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1, 2 CSP).

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

18. V súlade s § 328 ods. 1 CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie iba v prípade, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. Tieto základné podmienky sú alternatívne formulované ako potreba bezodkladne upraviť pomery, alebo obava, že exekúcia bude ohrozená (kumulácia nie je vylúčená). Relevantné skutkové tvrdenia je navrhovateľ neodkladného opatrenia povinný osvedčiť. Procesné zabezpečenie má mať pritom vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku. Z povahy veci vyplýva, že zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností uznesením súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom. Keďže súd rozhoduje pomerne v krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu.

19. Pred nariadením neodkladného opatrenia teda posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či: a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP)..

20. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany

navrhovateľa neodkladného opatrenia, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

21. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery v zmysle § 325 ods. 2 písm. b) CSP je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie podľa tohto ustanovenia bude spravidla opodstatnené, ak žalobkyni hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jej práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jej právnej pozície do takej miery, že sa jej viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať splnenie všetkých predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany žalobkyne, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

22. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo k úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Súd musí vždy objektívne posúdiť obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vyhodnotiť splnenie všetkých zákonných predpokladov s prihliadnutím na reálne okolnosti právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov.

23. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie nevyhovuje vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia z hľadiska princípov spravodlivého procesu v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 1 CSP, a to najmä pokiaľ ide o jeho zrozumiteľnosť a presvedčivosť za stavu, ak súd prvej inštancie síce správne pri svojom rozhodovaní o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia primárne vyhodnocoval obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobkyňou pripojených listín a v odôvodnení svojho rozhodnutia síce podrobne opísal obsah žalobkyňou predložených dôkazov, ktorými žalobkyňa mienila osvedčiť ňou tvrdené skutočnosti a preukázať tak dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak tieto dôsledne nevyhodnotil tak, aby bolo z odôvodnenia uznesenia v prvom rade zrejmé, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti) a či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti). Z tohto pohľadu súd prvej inštancie objektívne neposudzoval obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a opomenul vyhodnotiť splnenie všetkých základných predpokladov s prihliadnutím na reálne okolnosti právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov.

24. Je preto potrebné prisvedčiť žalobkyni v tom, že rozhodnutie súdu nie je riadne odôvodnené, ak súd založil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na závere, že žalobkyňa neosvedčila „ani základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, dôvody popretia jej pohľadávky, akým spôsobom sa uvedené dotkne práv žalobkyne)“, a „keďže nebol osvedčený nárok žalobkyne, nedošlo k osvedčeniu ani základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnutá ochrana.“, pričom „v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemôže posudzovať nárok vo veci samej, keďže mu ani neprináleží posudzovať, do akej miery by bol žalobca úspešný v konaní 32Cbi/23/2017, či v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby.“

25. Vyššie vytýkané vady postupu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia skutkového a právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom, bráni odvolaciemu súdu zhodnotiť jeho správnosť so zreteľom na žalovanými uplatnené odvolacie dôvody a podrobiť ho odvolaciemu prieskumu z hľadiska obsahu jeho ostatných odvolacích námietok, pri súčasnom rešpektovaní zásady dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania.

26. Predovšetkým z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

27. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu a opätovne rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby bolo z odôvodnenia zjavné, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a to aj vo väzbe na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, do právoplatnosti skončenia ktorého žalobkyňa žiada nariadiť ňou navrhované neodkladné opatrenie tak voči žalovanému v 1. rade ako i voči žalovanému v 2. rade, ako aj či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), a v tejto súvislosti najmä, ktorá konkrétna peňažná pohľadávka, zabezpečená záložným právom k označeným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX, I.. Ú. O. B., sa uspokojuje v rámci žalobkyňou tvrdenej dobrovoľnej dražby, výkonom záložného práva ktorého veriteľa - či pohľadávka úpadcu voči žalobkyni z titulu dohody o vyporiadaní BSM schválenej uznesením Okresného súdu Košice - okolie z 27.4.2017 sp.zn. 14Pc/39/2016, právoplatným dňa 19.6.2017 (zabezpečená záložným právom zriadeným na základe zmluvy o zriadení záložného práva k označeným nehnuteľnostiam v prospech Y. B. Š., U. Š., C.. X.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, I., vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX, vedenom pre okres I. Y., L. I.- O., I. Ú. O. B.) alebo pohľadávka VÚB, a.s. z titulu úverovej zmluvy uzavretej so žalobkyňou a jej manželom (úpadcom) a bankou, zabezpečená záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: 31320155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829,90 Bratislava, a či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti). Splnenie všetkých základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotiť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a osobitne vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, s prihliadnutím na reálne okolnosti posudzovaného právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov a vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciou žalobkyne v priebehu prvoinštančného i odvolacieho konania a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok

odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).